

gennemføres heroppe i Landstinget, indtræder der en Kampsituation, og i denne Kamp er jeg overbevist om, at vi sejre.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Pedersen: Det er jo godt at have en god Tro, og det er meget muligt, at den højtærede Minister sejrer under den Situation; men det er ikke det, jeg taler om. Det, jeg spørger om, er: Hvorledes vil den højtærede Minister, medens han fører den Kamp, stille sig til de Love, der ere vedtagne? Vil han holde dem, eller vil han det ikke?

Konseilspræsidenten (Zahle): Jeg har svaret det ærede Medlem to eller tre Gange, at denne Regering, som enhver Regering, selvfølgelig vil respektere alle bestaaende Love, saa længe de bestaa.

Formanden: Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hey: Den højtærede Konseilspræsident og Justitsminister sagde for nylig, at Privatbankens Stilling til den sjællandske Bondestands Sparekasse alene var Skyld i, at Storbedrageren ikke tidligere blev opdaget. Tror den højtærede Minister ikke, at det vilde have været godt, om Sparekassens Revisorer havde bedt om at maatte se Obligationsbeholdningen? Det vilde ogsaa have været et godt Middel til at opdage ham tidligere.

Konseilspræsidenten (Zahle): Jeg sagde ikke: *alene* — der har selvfølgelig været mange andre medvirkende Omstændigheder —, men jeg sagde, at det ikke havde været muligt for Alberti at gennemføre sine Bedragerier i det Omfang, hvis ikke han havde haft det Forhold til Privatbanken, som han havde. Naar der spørges om, hvorledes Revisorerne burde have stillet sig ved den paagældende Lejlighed, saa maa man huske paa, at Privatbanken havde leveret fra sig et Dokument, som var en Fortegnelse over de Kreditforeningsobligationer, der laa pantsatte i Privatbanken, men som kun bar den Titel: Den sjællandske Bondestands Sparekasses her beroende Obligationer. Der stod ikke en Antydning af, at disse Obligationer ikke laa fuldkommen frie og ubehæftede i Privatbanken, og de kyndigste Mænd, der

have haft Lejlighed til at beskæftige sig med det Spørgsmaal, have udtalt den Opfattelse, at enhver Revisor maatte kunne tage dette Dokument som fuldt Bevis for, at Obligationerne kun vare deponerede, ikke pantsatte i Privatbanken, og jeg kan ikke andet end dele den Opfattelse.

Formanden: Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hey: Ja, det er jo meget godt, men jeg fastholder dog, at selv om Justitsministeren virkelig ikke skulde have brugt Ordet: ene, hvad jeg bestemt mener at have hørt, vilde det have været godt, om der ogsaa var sket noget fra den anden Side, om der var blevet foretaget et effektivt Eftersyn.

Konseilspræsidenten (Zahle): Tør det ærede Medlem garantere mig for, at hvis Revisorerne vare gaaede ned i Privatbanken og havde villet se Obligationerne, de saa ikke ligefrem vilde have faaet at se, at Obligationerne laa der? Det er der ingen, der kan vide.

Formanden: Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hey: Jeg er ganske overbevist om, at de daværende Revisorer ikke vilde have faaet noget ud af Eftersynet paa den Maade, for de forstod jo ikke noget.

Konseilspræsidenten (Zahle): Det er meget let at komme med den Slags haanlige Bemærkninger; men saa meget er dog ganske sikkert, at det ikke er det, der her er Tale om, men her er Spørgsmaalet, om man ikke, efter alt hvad der i øvrigt er foregaaet, kunde antage, at hvis Revisorerne vare komne ned i Privatbanken og havde bedt om at se Obligationsbeholdningen, saa havde de ganske simpelt faaet den at se. — En Beskyldning mod de daværende Revisorer for ikke at forstaa noget er i øvrigt ganske uberettiget. Jeg skal ikke i den Henseende fremdrage min ærede Kollega — af nærliggende Grunde —, men Borgmester Smith, som var hans Medrevisor, er dog baade en kyndig Jurist og en erfaren Sparekassemand, og jeg er ganske overbevist om, at han kan revidere enhver Kasse lige saa godt som nogen anden.